

Ressò

Gener 13

Molt per agrair

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Paràbola de LA BOMBA I LA CAMPANA

Hi ha una ermita al Montsant(Ulldemolins) per la que hi passa molta gent i un dia hi anava un pare amb el fill de 8 anys.

Tot trobant-se al davant de la porta el pare va fer tocar la campana amb la corda que penjava d' élla i el fill preguntà:Pare, perquè fas tocar la campana?

El pare li digué:Una vegada, quan jo era petit com tu, vaig anar a les cadolles fondes a banyar-me amb el teu padrí. Tot banyant-nos el teu padrí trobà una bomba de la guerra al fons de l'aigua. Quan tornàrem al poble vàrem explicar la troballa i tot el poble cristià vàren determinar de posar una campana a l'espadanya de la nostra ermita. Aquesta campana que jo he fet tocar és la bomba trobada aquell dia.

I saps perquè férem aquest gest? Perquè a la Bíblia el profeta Isaies diu: "Arribarà un dia que els fills de Déu forjaran relles de les espases i falçs de les seves llances." Isaies:2,4.

Es a dir: De les eines per a matar en farem eines per a reconciliar.

Nosaltres quan anem a l'ermita recordem que volem posar pau en lloc de matar-nos. Nosaltres parlant ens entenem.

Fill meu:Recordaràs sempre aquest gest quan vinguis a la nostra ermita o escoltis les campanes de la parròquia?

La meva aportació en aquest RESSÓ per a tots els germans i germanes de Vida Creixent i en aquest any de"LA FE CRISTIANA PORTA SEMPRE OBERTA"

vol ser una crida a nosaltres que tenim fills, nets i demés perquè en qualsevol circumstància que ens trobem,sapiguem i vulguem obrir-los la porta de la Paraula de Déu amb experiències nostres o paràboles com aquesta...

Recordeu aquella frase de Jesús al llibre de l'Apocalipsi:"Sóc a la porta i truco..." (Ap.3.20)

Aquesta campana que fou bomba, pot esdevenir una veu de Jesús que ens convida a trobar-nos amb Ell després d'obrir-li la porta del cor.

Xavier Batiste i Mercadé.Consiliari de Lleida.

© Vida Creixent
Ribadeneyra 6, 6è - 08002 Barcelona
08002 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org

Text de la fotografia de portada, Casaldàliga diu:
"Jo soc jo i les meves causes, i les meves causes valen més que la meua vida"

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00h

Espai de reflexió i silenci

Nadal acollidor

A partir d'aquest Nadal 2012 i davant del Diví Infant, voldria ser:

Bressol de l'acolliment per l'emigrant.
Bressol de treball just per l'aturat.
Bressol de respecte pel qui pensa tant diferent.
Bressol de les ganes de viure pel malalt.
Bressol de l'amistat pel nou company.
Bressol de la llum pel qui camina a les fosques.
Bressol de la tolerància pel qui professa una altra religió.
Bressol de l'alegria pel trist i pel deprimit.
Bressol de l'esperança pel cansat de la vida.
Bressol de l'hospitalitat pel qui truca a la porta.
Bressol de la fe per l'ateu.

Déu nostre sigueu benvingut al vostre món, al meu món, el nostre estimat món!
Bones i santes Festes de Nadal, us desitjo a tots i que tots siguem bressols durant l'any 2013 i que, per això, sigui ben feliç.

Miquel Bada, pvre. Consiliari

Ho ha dit...

El cristianisme no és un corporativisme tancat en ell mateix; només amb el servei al germà es pot fer vivent i actual la presència de Jesús al nostre temps.

Joan Rigol i Roig (1943), humanista, polític

Els qui esguarden el món amb fe, salven el món.

Lluís Evely, pvre.

La consciència fa com el mirall: que, si un s'hi acosta massa, s'entela.

Gaziel (Agustí Calvet i Pascual), (1887-1964), escriptor i periodista

On no hi ha llibertat no hi pot haver justícia.

Pere Casaldàliga (1928), bisbe de Sao Felix, Matto Grosso

El gran miracle de Joan XXIII

El Vaticà II s'inicià parlant de “majoria” conservadora i “minoria” renovadora, però en poc temps la proporció es girà.

Quan el 11 d'octubre de 1962, fa 50 anys, Joan XXIII inaugurà el Concili Ecumènic Vaticà II, entre els quasi 3000 bisbes allà congregats eren molt pocs els que compartien el seu projecte renovador. Més d'un pensava que, ja que el Vaticà I havia definit en 1870 la infal·libilitat pontificia, na tenia sentit un concili: que parlés el Papa, i a obeir.

Després d'anunciar la seva decisió, Joan XXIII va fer que Secretaria d'Estat formulés una consulta als bisbes de tot el món, preguntant, no si convenia celebrar un concili, ja que això ja ho tenia decidit, sinó quins temes hauria de tractar. La resposta de l'episcopat mundial va ser decebedora. Molts ni es dignaren contestar, i els que ho van fer assenyalaven temes trivials. Els bisbes espanyols demanaven sobre tot una condemna solemne del comunisme i la intensificació del culte i devoció a la Mare de Déu. Una *rara avis* va ser el basc Pildain, bisbe de Canàries, que demanà que es condemnés el “nacionalisme idolàtric de les grans nacions, que conculca criminalment els drets naturals de les petites nacionalitats i regions”, i el comunisme, però també el mammonisme, o sigui el capitalisme que “nega tot allò que és degut als obrers i als pobres per buscar només l'èxit econòmic”.

Döpfner va escriure Montini (ambdós estaven plenament en la línia de Joan XXIII) demanant-li amb quants italians podrien comptar. Aquest li va contestar que únicament amb 30 entre 344 prelats italians. Els espanyols renovadors eren exactament 15. El cardenal Jubany explicà que en una intervenció a favor de la col·legialitat parlava en nom de 15 bisbes espanyols. A l'autocar de tornada al Col·legi Espanyol, on residien gairebé tots ells, un dels capitosts comentà enutjat: “¡ Ja voldria jo saber el noms d'aquests traïdors!”.

Molt aviat es perfilaren entre els pares conciliaris dues tendències oposades. Al començament els periodistes parlaven de la “majoria” tot referint-se als conservadors i de “minoria” per al·ludir als renovadors. Però, en molt poc temps, unes setmanes, la proporció es va invertir, i la majoria passà a designar els renovadors, i la minoria als immobilistes . Aquesta segona terminologia es va mantenir fins a la fi del concili. Com es va produir aquesta inversió?

Col·laboracions

L'entorn de la cúria va boicotejar des del principi el concili. *L'Osservatore Romano* del dia següent de l'anunci va ocultar la notícia eclesiàstica del segle, que havia passat a la primera pàgina de la premsa mundial. El diari oficiós vaticà només donava en un requadre la nota de Secretaria d'Estat que anunciava les tres decisions del Papa: un sínode diocesà de Roma, el concili ecumènic i la reforma del codi de Dret Canònic, però sense cap titular. Algú de molt amunt va estimar que allò era una bogeria del ancià Papa, impossible de dur a terme, i que quan menys es parlés d'allò, millor.

En el període preparatori, les comissions creades eren com un desdoblament de les congregacions romanes, i els esquemes que van preparar per ésser sotmesos a l'assemblea conciliar reiteraven la doctrina i la disciplina tradicionals. Iniciat el concili els bisbes conservadors comptaven amb el suport de la cúria, particularment de monsenyor Pericle Felici, secretari general del concili, que en l'assignació de torns de paraula, afavoria els immobilitistes, de manera que semblava que eren molts més, fins que una votació deixava clar que eren una petita minoria. Però Joan XXIII, nedant contra el corrent vaticà, amb les seves incessants al·locucions mantenia viu entre els bisbes renovadors i en tot el poble de Déu l'entusiasme pel projecte renovador i demanava pregàries per als seu bon èxit. Així va ser com es produí la inversió de majoria i minoria. Això és per a mi un miracle, el gran miracle del Papa Joan XXIII.

Bon Papa Joan: mira com ha canviat l'episcopat després de què te'n vas anar.
Hilari Raguier és historiador i monjo de Montserrat.

Extret i traduït del diari EL PAIS

Col·laboracions

Pregaria per els desnonats

Senyor, tu que vas néixer en un pessebre perquè cap llar no et va voler acollir, segur que entens bé l'angoixa del nostre món per tantes persones com avui perden casa seva:

Et preguem per **les persones que no troben feina**, que potser ja no tenen dret a cap prestació, que se senten menystingudes en la seva experiència, en la seva vàlua, en la seva formació, en les seves capacitats i que cada dia que passa veuen més lluny poder pagar un habitatge digne. Ajuda'ns a trobar formes de redistribuir la nostra feina i els nostres diners.

Et preguem per **les persones que ja fa temps que viuen al carrer**, que estan desarrelades, soles, malaltes. Fes-nos acollidors i ensenya'ns a acceptar--nos mútuament com som.

Et preguem per totes **les persones que tenen deutes d'habitatge** i que viuen amb angoixa la por a un desnonament. Fes-nos lúcids i solidaris per fer els canvis socials, econòmics, legislatius que la gent necessita.

Et preguem per tots **els homes i dones que treballen a les entitats bancàries** que han actuat tan deshonestament i que han perdut o són a punt de perdre la feina, mentre els responsables de la seva situació s'enduen indemnitzacions milionàries. Ensenya'ns a veure la vida amb els ulls de les benaurances.

Et preguem per totes **les persones vulnerables que paguen una crisi que no han causat** amb greus retallades en la seva educació, salut, dependència... Fes-nos agraïts per allò que hem rebut i capaços de desitjar i fer possible la utopia.

Et preguem per tots **els polítics i sindicalistes** de bona fe i per totes les persones de bona voluntat que lluiten contra la crisi. Ajuda'ns a caminar conjuntament i a posar el bé comú per damunt dels propis interessos.

Senyor, t'hem presentat unes quantes situacions difícils, de les quals no sabem com sortir-ne. Però tu ens has mostrat com néixer en un pessebre no ha estat cap obstacle per viure la teva vida en plenitud, perquè Déu no és al costat dels poderosos, sinó dels petits i senzills. Fes-nos continuadors de la teva manera de fer, generosos, esperançats, agraïts... i amb sentit de l'humor.

Amén.

Moments Reunió Animadors, Celebració

Una missa “un pedacito de allá y otro poquito de acá” a la Sagrada Família

L'ambient és càlid, la gent espera amb il·lusió que arribi mossèn Bonet.

Falta mitja hora perquè comenci la missa que mossèn **Lluís Bonet** fa els diumenges al vespre i **la parròquia de la Sagrada Família ja està plena** de gom a gom. Els bancs estan ocupats i els últims que arriben agafen cadires plegables i les col·loquen al final. Alguns, fins i tot es queden de peu.

En aquesta missa, a la cripta situada sota el temple de Gaudí, fa anys que **un grup de joves, la majoria llatinoamericans, animen la celebració** amb múltiples cançons.

Com diuen, és una missa “un pedacito de allá y otro poquito de acá”.

Per tots ells les misses d'aquí són menys alegres que les des seus respectius països (Veneçuela, Colòmbia, Perú...). I amb les seves cançons i els seus ritmes **han volgut aportar un toc d'allà a la missa d'aquí**. “Al principi a la gent li va costar una mica acostumar-se a una missa tan cantada, però poc a poc hem anat introduint música amb més ritme i ara a la gent li agrada i participa molt dels cants”, explica el **Carlos**, un dels músics d'aquest grup. Un altre jove, el **David**, explica que a l'inici que es formés el grup tocaven amb guitarres criolles i ara, en canvi, ja toquen amb bateria i guitarra elèctrica. A més assegura que “qui canta resa dos cops”. Bonet té una manera de fer especial,

dolça, amable. I natural, sobretot natural. Tal com raja. I per això **la gent l'aprecia tant**. I per això ha sabut acollir la diversitat.

Ja fa anys que a la parròquia de la Sagrada Família hi assisteix gent de tot el món. S'hi troben força immigrants.

I mossèn Bonet té un detall amb tots ells. Al principi de la missa arriba a dir “el Senyor sigui amb vosaltres” en **una vintena d'idiomes**. Per ell d'adaptació a un nou públic no ha estat difícil i per la gent de la parròquia de tota la vida tampoc.

“Si tu dones una actitud d'obertura com a capellà, la gent també. Jo sempre dic que **el capellà ha d'estimar la gent** i si tu estimes la gent ho correspon”, explica mossèn Bonet.

En aquesta **missa de diumenge al vespre** s'hi respira un ambient especial. Es nota com la gent, vingui d'on vingui, s'estima el seu mossèn. I quan acaba es formen **llargues cues perquè mossèn Bonet els beneixi** d'un en un.

Carla Herrero Nebot/CR

Sant Egidi dignifica un cop més el Nadal dels necessitats

Un miler de persones van dinar gràcies als voluntaris de la comunitat
La tradició va néixer a Roma el 1982

Sant Just i Pastor va ser dimarts passat un menjador.

Foto: El Punt Avui

En el dinar de Nadal que organitza cada any la comunitat de Sant Egidi, cada comensal rep un regal. El menys important, però, és el contingut de l'obsequi en un dinar pensat, bàsicament, perquè les persones sense recursos, majoritàriament gent que viu al carrer, puguin compartir taula aquest dia tan especial i no estar soles. Cada una d'elles –i aquest Nadal van ser mil persones només a Barcelona, 250 més que l'any passat– va ser invitada a l'àpat personalment, i a la taula hi tenia indicat el seu lloc amb una targeta. Un dinar, doncs, personalitzat. La idea d'aquest dinar és que ningú se senti marginat.

Els de la comunitat de Sant Egidi coneixen els seus convidats perquè són gent amb qui mantenen una relació durant tot l'any, bé perquè viuen al carrer i se'ls fa un seguiment, bé perquè participen en els cursos d'idiomes gratuïts per a estrangers que organitzen o bé perquè són habituals del seu centre d'acollida, el Sant Llàtzer.

Molts dels amics de Sant Egidi que aquest cop també es van apuntar al dinar de Nadal –la majoria repeteixen any rere any– són estrangers, entre els quals molts musulmans, marroquins i pakistanesos, sobretot. A Barcelona el menjador més gran va ser el que es va muntar a la basílica dels Sants Màrtirs Just i Pastor, a tocar de la plaça Sant Jaume. El dinar de Nadal de Sant Egidi mobilitza un munt de voluntaris. Aquest any, cap a cinc-cents. Molts d'ells ja feia dies que treballaven, sobretot recollint els regals.

La tradició del dinar de Nadal amb els pobres va néixer el 1982 a la comunitat de Sant Egidi de Roma, que va celebrar aquell primer àpat a la basílica de Santa Maria de Trastevere. D'aquí es va escampar a diversos països de tot el món.

*Publicat a El Punt Avui. Comarques
Gironines 27-12-2012 Pàgina 42
Mireia Rourera*

Valors humans de...

L'apòstol dels leprosos

La gran aventura del P. Damián que ha passat a la història com el pare dels leprosos, comença discretament a l'any 1863 y que amb sols 23 anys va abandonar la seva còmoda vida a Bèlgica per passar la resta de la seva existència amb el nom de pare Damián, en una colònia de leprosos de l'illa de Molokai, a l'arxipèlag de les Hawai.

Josep de Veuster –el futur P. Damián – neix a Tremelo, Bèlgica , el 3 de gener del 1840, d'una família nombrosa d'agricultors -comerciants. Va decidir fer-se religiós i el 1859 començà el noviciat a Lovaina.

En aquells temps, per frenar la propagació de la lepra, el govern de Hawai decideix la deportació a Molokai –una illa propera- de tots i totes els qui estiguessin atacats per aquesta emfermetat, en aquells temps incurable. La seva infortunada sort preocupava a tota la missió catòlica. El bisbe Mons. Maigret parla d'ella amb els seus sacerdots. No vol obligar a ningú anar allà en nom de l'obediència, sabent que un ordre semblant seria una condemna a mort. Es van oferir quatre missioners: hi aniran per torns a visitar i assistir als leprosos desgraciats en el seu abandó. Damián es el primer en anar-hi; era el 19 de maig de 1863. A petició personal i la dels mateixos leprosos, és quedà definitivament a Molokai.

Damián va portar l'esperança i el consol en aquell infern de desesperació. Va ser el consolador i animador dels leprosos, el seu pastor, metge de les seves ànimes i dels seus cossos, sense discriminació de races o religió. Va crear una comunitat on el goig d'estar junts i l'apertura a l'amor de Déu proporcionava als seus malalts noves raons a les seves vides.

Va contraure l'enfermetat el 1885. Patint com ells, s'identificava dient: “Nosaltres el leprosos”. En una carta a un seu amic li deia: Ara ja més impossible anar a Honolulu perquè la lepra ja es visible. Suposo que el meu rostre aviat quedarà desfigurat. Estic tranquil i resignat i feliç entre la meva gent i tots el dies dic –Déu meu, facis la teva voluntat. Va morir el 15 d'abril de 1889. Les seves restes mortals foren traslladades el 1936 a Bèlgica i enterrades a la cripta de l'Església dels Sagrats Cors a Lovaina.

Gandhi digué que en el món hi ha pocs herois comparables al P. Damián de Molokai. Va ser beatificat el 1995 per Joan Pau II i canonitzat per Benet XVI el 2009 com a Sant Damián de Molokai.

Narcís

Activitats amb els néts

Acaba't la sopa. Concert

A la Muriel li costa acabar-se la sopa, tota sola... Però no està sola! Melodies i ritmes apareixen inesperadament i transformaran la cuina en un lloc màgic!
Dies: Dissabtes 12, 19 i 26 de gener;
Diumenges 13, 20 i 27 de gener.
Dissabtes, 17.30 h ; Diumenges, 12.00 h
Caixa Fòrum. Auditori (Av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8. T. 93 476 86 00)
Activitat per a més de 5 anys.
Places limitades. Preu: 6 €

El planetari familiar

Per conèixer les constel·lacions més importants, els planetes més brillants i com els mariners s'han guiat sempre en el cel per navegar.
Dies: Primer diumenge de mes
Horari: d'11.30h a 12.30h
Museu Marítim de Barcelona (Av. de les Drassanes, s/n. T. 933 429 920).
Preu: 2,50 €, infants i 4 € adults

Conferències

Cap a on va la fotografia humanitària i de conflicte?

Diàleg entre Gervasio Sánchez i Sandra Balsells, dos fotoperiodistes que han cobert nombrosos conflictes.
Dia: Dilluns 28 de gener
Horari: 19.30 h
Caixa Fòrum (Av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8. T. 93 476 86 00). Preu: 4 €

Exposicions

Cafè-tertúlia amb les arts. Activitat adreçada a majors de 60 anys
Les arts de Piranesi. Arquitecte, gravador, antiquari, vedutista i dissenyador
La magnitud colossal de les seves vistes i els seus panorames, el contrast entre l'esperit fantàstic i l'execució realista e les seves làmines, fan de l'obra de Piranesi un espectacle inesgotable.
Dia: els dijous fins al 17 de gener
Horari: 16.30h Durada: 2h
Caixa Fòrum (Av. Francesc i Guàrdia, 6-8. T. 93 476 86 00). Inscripció prèvia.
Places limitades.
Preu: 4 €

Llibres

Coelho, Paulo. *El manuscrit trobat a Accra*. Barcelona: Proa, 2012
L'acció se situa a Jerusalem mentre s'espera l'atac dels croats. Som a l'any 1099. La gent vol saber què passarà, i el Copte, un filòsof grec, intenta donar resposta a tots. Totes les preguntes que els humans ens fem algun dia, passen per la ploma de Coelho. Per l'autor la millor defensa és saber conviure amb nosaltres mateixos, saber defensar el que creiem.
La novel·la és una reflexió sobre els valors.

Agenda 2013

Gener

Dijous 10: Reunió d'animadors, única del mes. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema V – MOLT PER AGRAIR, ¿No eren deu els qui han quedat purs? (Lluc 17,17-18)

Febrer

Dissabte 2: XXV diada de la gent gran. Celebració de la Candelera i els patrons de Vida Creixent, Simeó i Anna.

A la Basílica de Sant Josep Oriol.
A les 17 hores. Eucaristia concelebrada presidida per l'Emm. i Rvdm. Sr. Lluís Martínez Sistach, Cardenal-Arquebisbe de Barcelona.

Dijous 7: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema VI – ATENCIÓ PERSONALITZADA, Si un home te cent ovelles i en perd una,¿no deixa les noranta nou a la muntanya i va a cercar la perduda? (Mateu18,12).

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda.

Dijous 14: Reunió d'animadors. A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3a. Aula 3. Tema VI – ATENCIÓN PERSONALIZADA, Si un hombre tiene cien ovejas y se le descarria una de ellas, ¿no dejará en los montes las noventa y nueve, para ir en busca de la descarriada? (Mateo18,12).

Març

Dijous 7: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema VII – SINCERS DEL TOT. ¿Surt de tu, això que em preguntes, o bé altres t'ho han dit de mi? (Joan 18, 33-34).

Dijous 14: Reunió d'animadors. A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3a. Aula 3. Tema VII – SINCEROS DEL TODO, ¿Dices eso por tu cuenta, o es que otros te lo han dicho de mí? (Juan 18,34).

Maig

Dimecres 8, XXVII Trobada interdiocesana de Vida Creixent de les diòcesis de Catalunya, Andorra i Les Illes, a la diòcesi de Lleida.

Amb la col·laboració de

Generalitat
de Catalunya
**Departament
de Benestar Social
i Família**